

Boha Bible a na jeho Syna Ježíše Krista. Důkaz tohoto druhu nelze aplikovat na žádného boha jiného náboženství. Bible výstižně podotýká, že lidé ve svých náboženstvích vytvořili mnoho tak zvaných bohů: „*I když jsou tak zvaní bohové na nebi či na zemi – jako že je mnoho takových bohů a pánů – my přece víme, že je jediný Bůh Otec, od něhož je všechno, a my jsme tu pro něho, a jediný Pán Ježíš Kristus, skrze něhož je všechno, i my jsme skrze něho*“ (1. Korintským 8, 5-6). V Žalmu 96,5 Bible zavrhuje všechny bohy v náboženstvích lidí: „*Všichni bohové národů jsou modly.*“

Sloužit modlám není vůbec neutrální záležitost. V biblickém záznamu o pokušení (Matouš 4,8-10) požadoval ďábel, aby ho Ježíš uctíval. Ten ho ale umlčel Božím slovem: „*Hospodinu, Bohu svému, se budeš klanět a jeho jediného uctívat*“ (Matouš 4,10). Podle svědectví Nového zákona člověk při modloslužbě uctívá zlé duchy, tj. demony (1. Korintským 10,20). Tím dochází k uctívání ďábla, které Ježíš tak vehementně zakázal. Modloslužba je hřích, který patří k těm, co člověka vylučují z Božího království (1. Korintským 6,9 nn; Galatským 5,20-21; Zjevení 21,8; 22,15).

3. Ateismus je vyvrácen

Ateismus je možné vyvrátit dvojím způsobem – pomocí přírodních zákonů o informaci a prorocko-matematickým důkazem Boha. Bible hodnotí ateistické myšlení v Žalmu 14,1: „*Bloud si v srdci říká: 'Bůh tu není.'*“ Dále čteme: „*Svévolníkovi se (na věčnosti) dobře nepovede*“ (Kazatel 8,13). Ateisté nejen že bojují ztracený boj, ale navíc se nacházejí na cestě do věčného zahynutí: „*Kdo však neuvěří (v Pána Ježíše), bude odsouzen*“ (Marek 16,16).

Záchrana je možná

Tento leták nechce nikoho obžalovat kvůli jeho dosavadní cestě – smilníky ani podvodníky, stoupence různých náboženství ani misionáře ateismu. Jde nám spíše o to, abychom všechny čtenáře upozornili na cestu do zahynutí a oslovili je s pozváním: V tomto životě je pro každého hříšníka ještě možnost obráče-

ní. Dalekosáhlý důsledek evangelia je jasně vyjádřen apoštolem Janem 3,17-18: „*Vždyť Bůh neposlal svého Syna (Ježíše) na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen. Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, již je odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího.*“ Protože Bůh vložil do našeho srdce věčnost (Kazatel 3,11), nemůžeme v žádné věci našeho pozemského života najít skutečné naplnění. Jsme stvořeni pro věčnost, a proto také nebude naše existence nikdy zničena. Za branou smrti jsou jen dvě místa pobytu – nebe nebo peklo. To první je nevýslovně nádherné, to druhé je nepředstavitelně hrozné. Božím přáním je, aby **nás měl jednou v nebi**. K tomu potřebujeme Pána Ježíše. On nám otevírá dveře do nebe, protože nás osvobozuje od naší viny a daruje nám novou životní perspektivu. Pokud máte být zachráněni a dostat se do nebe, musíte se od dosavadní cesty bez Ježíše odvrátit a přijmout Ježíše do svého života. Tento životní obrat můžete udělat v modlitbě, která může znít takto:

„Pane Ježíši, znám nyní Tvé jméno. Ale dosud jsem žil tak, jako bys vůbec nebyl. Teď jsem poznal, kdo jsi, a proto se k Tobě poprvé obracím v modlitbě. Teď také vím, že existuje nebe a peklo. A tak mne zachraň před peklím, kde bych skončil pro všechny své viny, především nevíru. Přejí si, abych byl jednou po celou věčnost u Tebe v nebi. Víím, že se do nebe nemohu dostat pro své vlastní zásluhy, nýbrž pouze vírou v Tebe. Protože mne miluješ, zemřel jsi za mne na kříži, vzal jsi na sebe mé viny a za má přestoupení jsi zaplatil. Děkuji Ti za to. Vidíš všechny mé viny už od mého dětství. Znáš každý hřích mého života – víš všechno, čeho jsem si vědom a co jsem už dávno zapomněl. Ty o mně víš všechno, protože mě dokonale znáš. Znáš každé hnutí mého srdce, ať je to radost nebo smutek, potěšení či sklíčenost. Před Tebou jsem jako otevřená kniha. Takový, jaký jsem a jak jsem dosud žil, nemohu před Tebou a před živým Bohem obstát. A proto bych do nebe nemohl přijít. Proto Tě prosím, odpusť mi všechny moje viny. Svých hříchů z hloubi duše upřímně lituji.

Prosím Tě, pomoz mi, abych odložil všechno, co v Tvých očích není správné. Daruj mi nový život, jakému bys mohl požehnat. Otevři mi přístup k Tvému Slovu. Pomoz mi, abych rozuměl, co mi v Bibli chceš říct. Abych ve Tvém Slově našel novou sílu a životní radost. Staň se od této chvíle mým Pánem, kterému mohu patřit a kterého budu následovat. Dej mi k tomu poslušné srdce. Ukaž mi prosím cestu, po které mám teď jít. Děkuji Ti, že mne vyslyšíš. Věřím Tvému zaslíbení, že kdo se Ti odevzdá, stane se Božím dítětem a jednou bude navždy u Tebe v nebi. Těším se z té veliké výsady, že mohu být v každé situaci na Tvé straně. Prosím Tě, pomoz mi nalézt lidi, kteří v Tebe osobně věří. Pomoz mi nalézt biblicky orientované společenství, kde bych mohl pravidelně slyšet Tvé Slovo. Amen.“

Emeritní ředitel a profesor
Dr.-Ing. Werner Gitt

[1] Werner Gitt, Am Anfang war die Information (Na počátku byla informace), Hänssler-Verlag, Holzgerlingen, 3. přepracované a rozšířené vydání 2002.

[2] Werner Gitt, So steht's geschrieben, Christliche Literatur-Verbreitung, 7. rozšířené a přepracované vydání 2008. Tak je psáno, české vydání 2004, A-ALEF Ostrava, ISBN 80-86509-15-X).

Název originálu: ... und er existiert doch!
Webová stránka autora: www.wernergitt.de
Překlad z němčiny: ing. Josef Potoček, ing. Zdeněk Karásek

Publisher: Bruderhand-Medien
Am Hofe 2; 29342 Wienhausen, Germany
Tel.: +49 (0) 5149 9891-0, Fax: -19
Homepage: bruderhand.de, E-Mail: info@bruderhand.de

Nr. 125-2 – Tschechisch/Czech – 1st edition 2014

A přece existuje – náš Bůh!

A přece existuje – náš Bůh!

Mnoho lidí se snaží téma „Bůh“ nějak zaonačit. Tím se ale nic nevyřeší, protože se z toho koneckonců nedá vyvlíknout.

Ateisté v Londýně chtěli na červených dvoupatrových autobusech umístit slogan: „Bůh neexistuje“. To ale ztroskotalo na anglickém zákoně o reklamě, podle něhož se agitace může vztahovat pouze na něco, co je doložitelné konkrétními fakty. Žádný z agitátorů ale nemohl prokázat, že Bůh neexistuje. Proto pozměnili svůj slogan na znění: „Bůh [pravděpodobně] neexistuje“. Takové prohlášení ovšem logicky obsahuje i pravděpodobnost, že Bůh existuje. To mnohé lidi přivedlo k zamyšlení nad otázkou Boží existence.

Stejná agitační kampaň ateistů v Německu nebyla na veřejných autobusech nejdříve vůbec povolena. Proto se agitátoři rozhodli, že pošlou na cestu po Německu vlastní autobus. Německý slogan byl ve srovnání s anglickým ještě zesílen: „Bůh [s pravděpodobností blížící se jistotě] neexistuje.“ Jako přemýšliví lidé se ale ptáme: „Proč ateisté vytáhli do boje proti něčemu, co přece podle jejich mínění vůbec neexistuje?“

Skutečnost je, že nelze dokázat, že Bůh neexistuje. Ale zeptejme se opačně. Dala by se jeho existence nějak potvrdit? Pokud by to možné bylo, tak jsou ateistické šiky na omylu. A kdyby by se navíc dalo doložit, že Bůh Bible je skutečný, pak půjdou ateisté do pekla. V Bibli se totiž píše: „*jim je navěky připravena nejčernější tma*“ (Juda 13b). Ateisté si nemohli vsadit s vyšším rizikem prohry.

Prokažme existenci Boha pomocí dvou nových důkazů. Formulace v Římanům 1,21 „*Ačkoli poznali Boha*“ je velmi silný výrok, který nám dává na vědomí, že se Bůh zjevil každému člověku: Jednak skrze Bibli a také v přírodě a vesmíru. Stvoření je dílo Božích rukou a přemýšliví lidé si ze zázraků stvoření mají odvodit existenci Stvořitele. Ačkoli důkazy Boha nevedou přímo k víře, mají přece jen důležitou funkci: Protiřechi ateismu a jsou vhodné k tomu, aby narušily nebo přímo odstranily mnohé překážky víry. Starší důkazy Boha pocházejí např. od Aristotela, Anselma z Canterbury a Tomáše Akvinského. Nyní uvedeme dva důkazy, které byly formulovány teprve v posledních letech autorem tohoto letáku. Jeden důkaz je z oblasti přírodních zákonů týkajících se informace a druhý důkaz je prorocko-matematický.

Důkaz o Bohu pomocí přírodních zákonů o informaci

Na základě těchto zákonů víme, že obrovské množství informací v buňkách živých organismů lze vysvětlit jen tak, že za vším stojí inteligentní původce. Na počátku byl Bůh, který je nekonečně inteligentní. Na rozdíl od historických důkazů Boha, které jsou v zásadě filozofické povahy, máme zde pro existenci Boha poprvé důkaz z oblasti přírodních zákonů. Na Kanta, který žil před 200 lety a který je považován za největšího odpůrce důkazů o Bohu, se nikdo nemůže v žádném případě odvolávat. V jeho době lidé neměli ani zlomek dnešních vědeckých poznatků o přírodě. Podrobnosti k tomuto důkazu jsou uvedeny v mé knize Na počátku byla informace [1].

„Prorocko-matematický důkaz o Bohu“

Bible obsahuje přes 3000 prorockých výpovědí, které se už vyplnily. Jako dobře doložitelný příklad můžeme uvést rozptýlení lidu Izraele, které Bůh ohlásil v 5. Mojžíšově 28,64-65. Dále pak předpovězení návratu Izraelců do zaslíbené země, vyslovené prorokem Jeremiášem 16,14-15. K návratu došlo po téměř 2000 letech po zřízení státu Izrael v roce 1948. Takovou

kvalitu spolehlivosti a věrohodnosti nevykazuje žádná jiná kniha světových dějin. Biblické výpovědi jsou jedinečným měřítkem ke zkoumání pravdy. Je možné, aby se pisatelům Bible mohlo podařit tisíce přesných předpovědí? Bible vznikala po dobu 1500 let, jednotliví autoři psali nezávisle na sobě. Splnila se jejich proroctví jen náhodou anebo to bylo tím, že autorem Bible je Bůh. Ten ve své vševědoucesti může vyslovit proroctví, která se v průběhu dějin skutečně naplní a prokáží se jako pravdivá.

Pro lepší představu, co to znamená, si to znázorníme pomocí následujícího modelu: Představme si neobyčejně velké mraveniště, kde jsou všichni mravenci černí a mezi nimi je jeden mravenec červený. Situace je následující: Čím větší mraveniště bude, tím menší je pravděpodobnost, že se nám podaří náhodně (např. se zavázanýma očima) napoprvé vytáhnout červeného mravence. Otázka tedy zní:

Při jakém počtu černých mravenců je pravděpodobnost, že náhodně vyjmeme červeného mravence, stejně velká jako pravděpodobnost, že se náhodně splní všech 3268 proroctví?

Začneme jednoduchým odhadem: Bude stačit koupací vana plná mravenců? Nebo je třeba nahradit vodu Bodamského jezera mravenci? Bude potřeba tolik mravenců, že by jimi bylo potřeba naplnit objem zeměkoule? Výpočet ukazuje, že je to stále příliš málo. A co naplnit mravenci celý nepředstavitelně velký vesmír? Nebo snad dva či tři naše vesmíry? Je

to stále ještě málo! Má jich snad být sto (10 na druhou) či tisíc (10 na třetí)? Matematický výpočet přesáhne veškeré naše představy a určí potřebný počet vesmírů, kterých by muselo být neskutečných 10 na 896. Co takový nesmírný počet - tedy jednička následovaná 896 nulami - vesmírů po okraj naplněných mravenci vyjadřuje?

Znamená to, že je zcela nemožné, aby se 3268 proroctví splnilo pouhou náhodou. Pravděpodobnost jejich naplnění je prakticky nulová stejně jako náhodné nalezení červeného mravence v nepředstavitelně velkém prostoru naplněném černými mravenci. Číselné výsledky matematického výpočtu rostou do tak gigantických a astronomických hodnot, že to naše myšlení a představivost přesahuje. My nejsme schopni tuhle skutečnost přiměřeně vyhodnotit. Podrobný postup výpočtu je uveden v mé knize Tak je psáno [2]. Tento udivující výsledek se dá krátce shrnout takto:

Pomocí „prorocko-matematického důkazu Boha“ je možné dokázat existenci vševědoucího a všemohoucího Boha, který je totožný s Bohem Bible.

Z toho plynou tři významné důsledky:

1. Bible je od Boha a je pravdivá

Žádný člověk není schopen formulovat proroctví, která se pak také dokonale vyplní. Pravým autorem Bible je ale vševědoucí a všemohoucí Bůh (2.Timoteovi 3,16). Bůh je pravda, a proto je celá Bible pravdivá. Ježíš se modlí k Otci: „*Tvé slovo je pravda*“ (Jan 17,17) a Pavel vyznává: „*Věřím všemu, co je napsáno*“ (Skutky 24,14). On důvěřoval Bohu i bez „prorocko-matematického důkazu“.

2. Není žádný jiný Bůh než Bůh Bible

Žádný z důkazů Boha, které vznikly v minulosti, nepotvrzuje jednoho určitého Boha. Všechny jsou formulovány tak všeobecně, že je může s úspěchem použít každé náboženství. Naproti tomu „prorocko-matematický důkaz“ poukazuje jednoznačně na